

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Стисла інформація про Національний План управління басейном р. Тиса (червень 2012 р., варіант 2.)

та вимоги до написання нового ПУРБ Тиси

Інформація станом на червень 2019 р.

Державне агентство водних ресурсів України

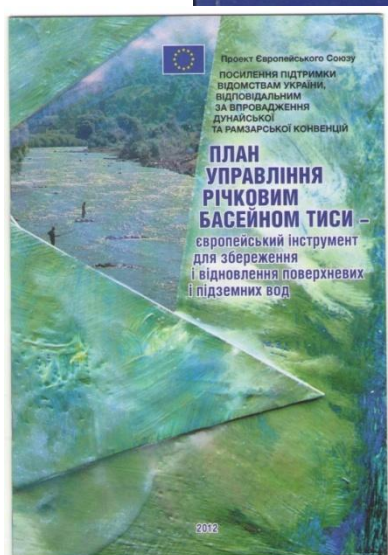
Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Національний план управління басейном р. Тиса

варіант 2

червень 2012

Національний План управління басейном р. Тиса (2012) не мав юридичної сили, але мав велике значення з огляду на транскордонний характер річкового басейну Тиси та міжнародні зобов'язання України (МКЗРД).

В 2009-2012 роках розробка і впровадження **Плану управління річковим басейном Тиси не вимагалася чинним законодавством України.**

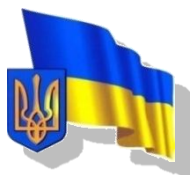
Тим не менше, ми знали, надіялись і вірили, що подальша адаптація національного законодавства до законодавства ЄС вимагатиме розробку Планів, а днем відліку буде дата набуття чинності Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. **І цей час настав.**

Закон України від 04.10.16. за №1641-VIII
«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо впровадження інтегрованих підходів в управління водними
ресурсами за басейновим принципом»

встановлено норми щодо запровадження системи інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом шляхом:

- **гідрографічного та водогосподарського районування території України;**
- розроблення **Планів управління річковими басейнами;**
- розроблення **Плану управління ризиками затоплення.**
- розроблення **водогосподарських балансів;**
- створення **Басейнових рад**
- визначення **повноважень** центральних і місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування тощо

ВОДНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 1. Визначення основних термінів

- **басейновий принцип управління** - комплексне (інтегроване) управління водними ресурсами в межах району річкового басейну;
- **водогосподарська ділянка** - частина річкового басейну, для якої розробляються водогосподарські баланси, встановлюються ліміти забору води із водного об'єкта та інші параметри використання водного об'єкта (водокористування);
- **водогосподарське районування** - розподіл гідрографічних одиниць на водогосподарські ділянки, який здійснюється для розроблення водогосподарських балансів;
- **масив поверхневих вод** - поверхневий водний об'єкт або його частина;
- **масив підземних вод** - підземний водний об'єкт або його частина;
- **план управління річковим басейном** - документ, що містить аналіз стану та комплекс заходів для досягнення цілей, визначених для кожного району річкового басейну у встановлені строки;

ВОДНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ

Стаття 13-1. Гідрографічне і водогосподарське районування території України

- Гідрографічною одиницею є район річкового басейну.

В Україні встановлюються 9 районів річкових басейнів:

в тому числі **район басейну річки Дунай**;

У межах встановлених районів річкових басейнів центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, може виділяти **суббасейни**

Наказом Мінприроди №103 від 03.03.2017 р.

- 1. Суббасейн річки Тиса (код М5.3.1)**

Суббасейн р. Тиса є цілісним. Межа суббасейну р. Тиса проходить по лінії державного кордону з Республікою Польща, Словацькою Республікою, Угорщиною, Румунією та по лінії вододілу, яка збігається з адміністративним кордоном Закарпатської області (додаток 79).

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Райони річкових басейнів

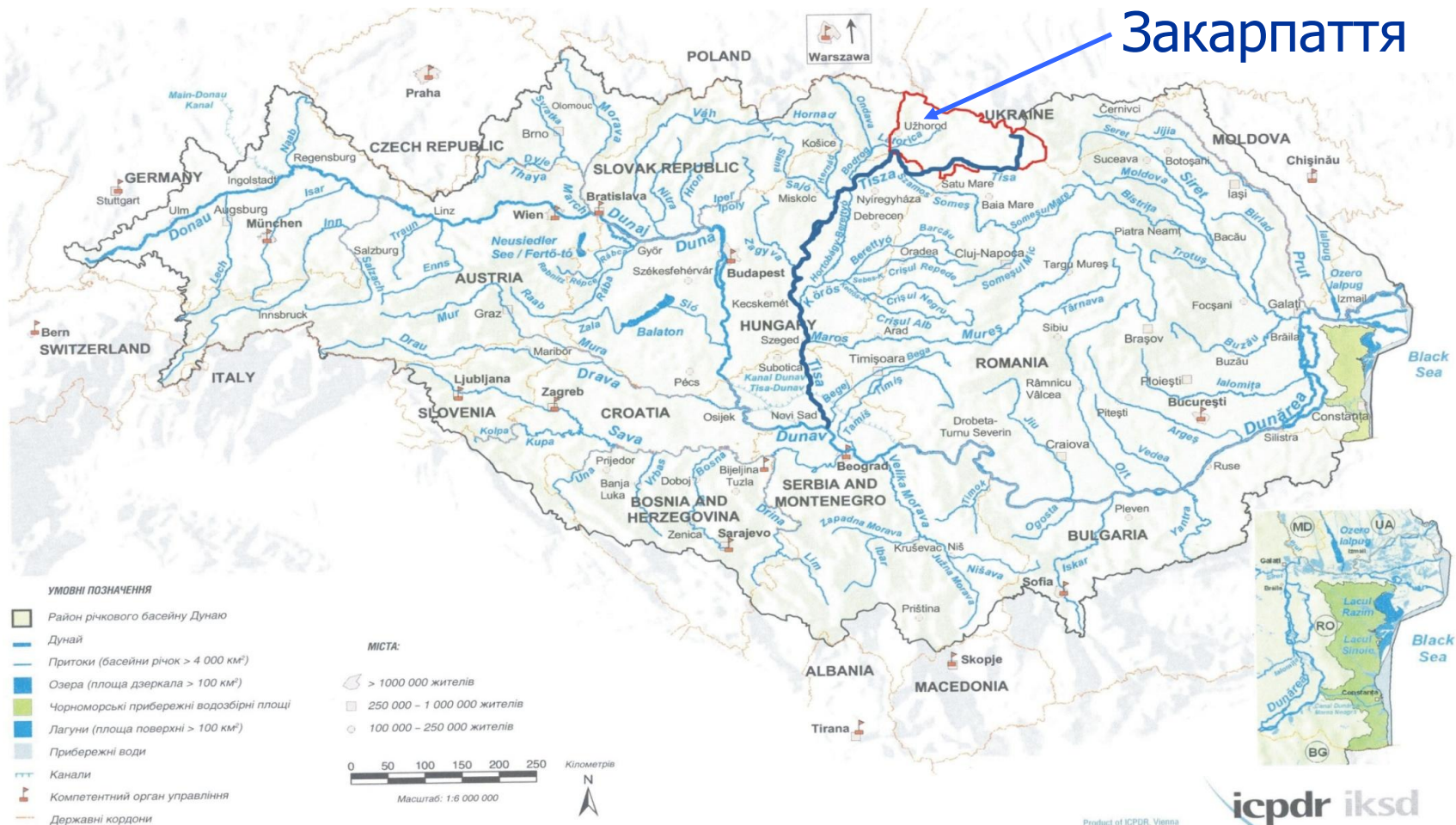
Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Район річкового басейну Дунаю

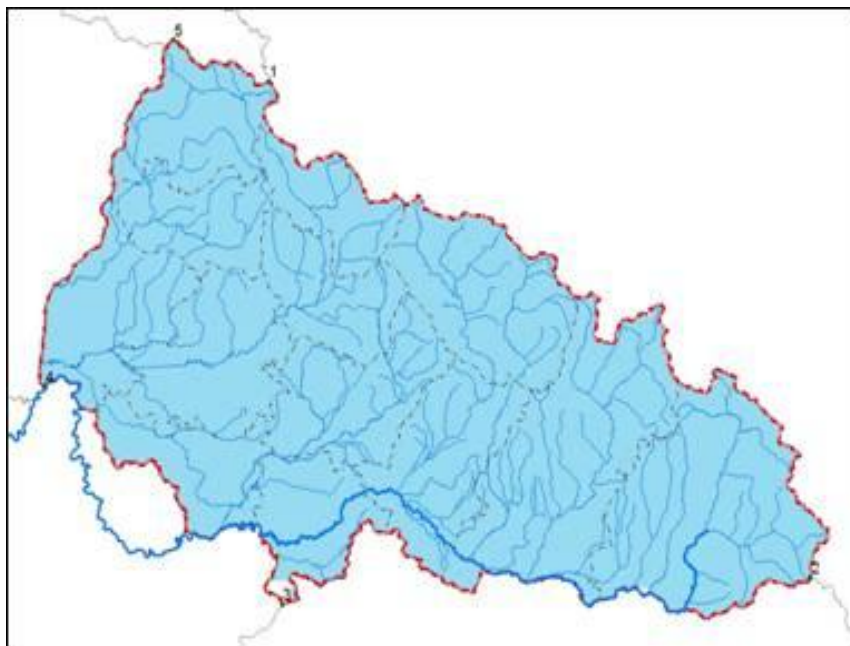
Закарпаття

Цей продукт виключно географічні дані, які належать Європейським національним картографічним агентствам. EuroGlobeMap v. 1.0 (ЄвроГеографікс) використовувався як базовий топографічний шар для Німеччини, Австрії, Чеської Республіки, Італії, Словенії та Хорватії. Дані для інших країн ґрунтувалися на даних рави 0 VMAP NIMA. Зовнішні кордони району басейну Дунаю вказані на основі інформації, отриманої з Німеччини, Австрії, Швейцарії, Чеської Республіки, Словенії, Хорватії, Боснії і Герцеговини, Болгарії, Румунії, України та Молдови. Для Польщі, Албанії, Македонії та Італії були використані дані Європейської Комісії, Сільськогосподарського центру.

КАРТОСХЕМА - суббасейн річки Тиса (код М5.3.1)

Точка на картосхемі
Лінія державного та адміністративного кордонів

1-2	адміністративний кордон
Закарпатської області
2-3	державний кордон із Румунією
3-4	державний кордон із Угорщиною
4-5	державний кордон із Словацькою
Республікою
5-1	державний кордон із Республікою
Польща

Так історично та географічно склалось, що на території України басейн Тиси повністю розташований в межах однієї адміністративної області – Закарпатської. Це єдина область в Україні, де її адміністративні кордони співпадають з межами річкового басейну

Наказом Мінприроди №103 від 03.03.2017 р.

- **1.1. Водогосподарська ділянка - р. Тиса від витoku до державного кордону (код М5.3.1.01)**

Межа водогосподарської ділянки проходить по лінії державного кордону з Угорщиною, Румунією, Словацькою Республікою, адміністративного кордону Закарпатської області та через населені пункти по лінії вододілу (додаток 80).

- **1.2. Водогосподарська ділянка - р. Латориця від витoku до державного кордону (код М5.3.1.02)**

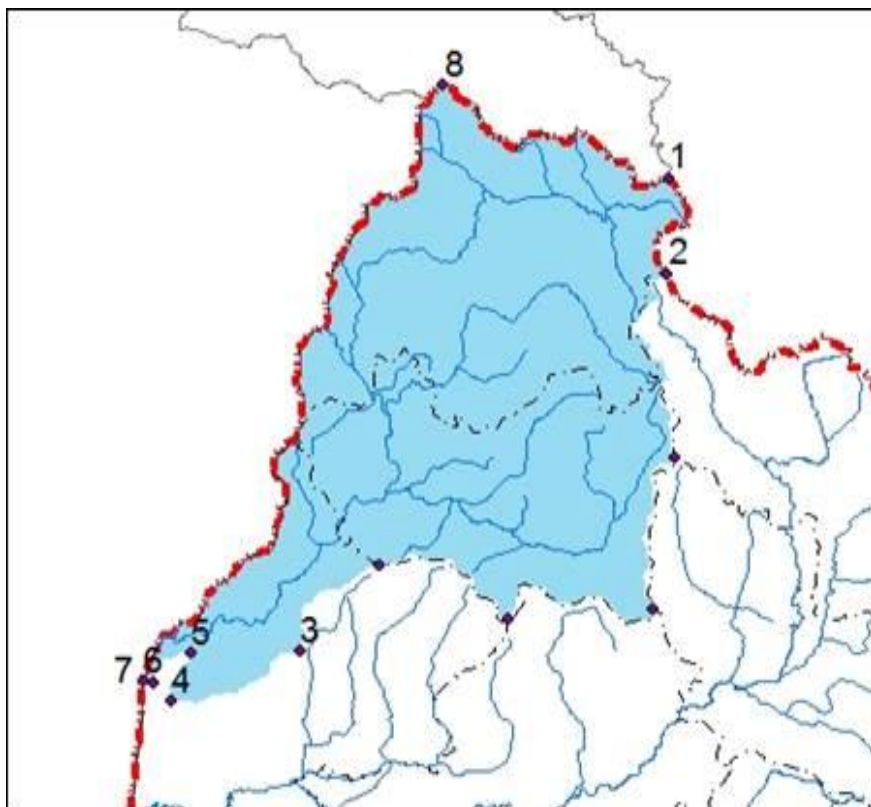
Межа водогосподарської ділянки проходить по лінії державного кордону з Словацькою Республікою, адміністративного кордону Закарпатської області та через населені пункти по лінії вододілу (додаток 81).

- **1.3. Водогосподарська ділянка - р. Уж від витoku до державного кордону (код М5.3.1.03)**

Межа водогосподарської ділянки проходить по лінії державного кордону з Словацькою Республікою, Республікою Польща, адміністративного кордону Закарпатської області та через населені пункти по лінії вододілу (додаток 82).

КАРТОСХЕМА - водогосподарська ділянка - р. Уж від витоків до державного кордону (код М5.3.1.03)

Точка на карті
Лінія державного та
адміністративного
кордонів, населений
пункт

Район

Область

1-2 адміністративний
кордон Закарпатської
області

3 с. Циганівці

Ужгородський

Закарпатська

4 с. Галоч

Ужгородський

Закарпатська

5 с. Тарнівці

Ужгородський

Закарпатська

6 с. Палло

Ужгородський

Закарпатська

7-8 державний кордон із
Словацькою
Республікою

8-1 державний кордон із
Республікою Польща

Стаття 13-2. Плани управління річковими басейнами

Плани управління річковими басейнами розробляються та виконуються з метою досягнення екологічних цілей, визначених для кожного району річкового басейну, у встановлені строки.

Основними елементами планів управління річковими басейнами є:

- 1) загальна характеристика поверхневих та підземних вод району річкового басейну;
- 2) визначення основних антропогенних впливів на кількісний та якісний стан поверхневих і підземних вод, у тому числі від точкових та дифузних джерел;
- 3) визначення зон (територій), які підлягають охороні, та їх картування;
- 4) картування мереж моніторингу, результатів програм моніторингу, що виконуються для поверхневих вод (екологічний і хімічний), підземних вод (хімічний і кількісний), зон (територій), які підлягають охороні;
- 5) перелік цілей для поверхневих вод, підземних вод і зон (територій), які підлягають охороні, та строки їх досягнення;

Стаття 13-2. Плани управління річковими басейнами

- 6) економічний аналіз водокористування;
- 7) огляд виконання програм або заходів, включаючи шляхи досягнення визначених цілей;
- 8) повний перелік програм (планів) для району річкового басейну чи суббасейну, їх зміст та проблеми, які передбачено вирішити;
- 9) звіт про інформування громадськості та громадське обговорення проекту плану управління річковим басейном;
- 10) перелік компетентних органів влади;
- 11) порядок отримання інформації (у тому числі первинної) про стан поверхневих і підземних вод.
- Плани управління річковими басейнами **затверджуються Кабінетом Міністрів України кожні шість років.**
- Порядок розроблення плану управління річковим басейном затверджується Кабінетом Міністрів України.

Порядок розроблення плану управління річковим басейном затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 18 травня 2017 р. № 336

Порядок визначає механізм розроблення плану управління річковим басейном. У цьому Порядку використовуються такі терміни:

- органічні речовини - різноманітні сполуки, які належать до органічних кислот, складних ефірів, фенолів, гумусових речовин, азотовмісних сполук (білки, амінокислоти, аміни) тощо;
- біогенні речовини - сполуки азоту, фосфору, заліза і кремнію;
- референційні умови - умови, що відображають стан навколишнього природного середовища за **відсутності або мінімального антропогенного впливу**;
- дифузні джерела - джерела потенційного надходження забруднюючих і біогенних речовин до водного об'єкта шляхом їх змиву з водозбірної площі;
- точкові джерела - джерела надходження до водного об'єкта забруднюючих і біогенних речовин, що спричинене їх скиданням;
- об'єкти Смарагдової мережі - спеціальні території для збереження біологічного різноманіття, створені (визначені) відповідно до Конвенції про охорону дикої флори та фауни і природних середовищ існування в Європі (Бернської конвенції).

Порядок розроблення плану управління річковим басейном

План управління річковим басейном розробляється з метою **досягнення екологічних цілей**, визначених для кожного району річкового басейну, в установлені строки.

Стратегічною екологічною ціллю для всіх районів річкових басейнів є досягнення/підтримання “**доброго**” екологічного **стану** масивів **поверхневих та підземних вод**, а також “**доброго**” екологічного **потенціалу** штучних або істотно змінених масивів поверхневих вод.

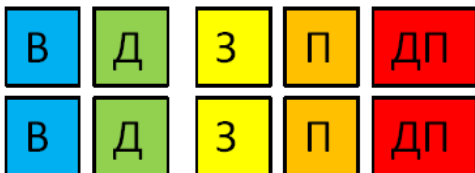
екологічний стан масиву поверхневих вод - інтегрований показник якості масиву поверхневих вод, що визначається за біологічними, гідроморфологічними, хімічними та фізико-хімічними показниками;

штучний масив поверхневих вод - поверхневий водний об'єкт або його частина, створені в результаті діяльності людини; (*ставок*)

істотно змінений масив поверхневих вод - поверхневий водний об'єкт або його частина, природні характеристики якого зазнали істотних змін у результаті діяльності людини; (*каналізована річка*)

Екологічний стан

Біологічні елементи якості

Загальні хімічні та фізико-хімічні елементи якості

Специфічні забрудники

Гідроморфологічні елементи якості

найгірший

найгірший

найгірший

Стан масиву поверхневих вод

Досягнення
цілей

Так

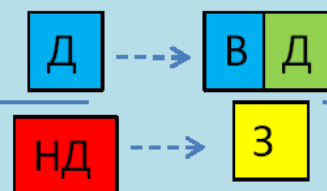
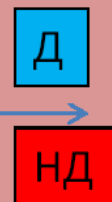
Ні

Хімічний стан

Приоритетні речовини та інші небезпечні речовини на рівні ЄС

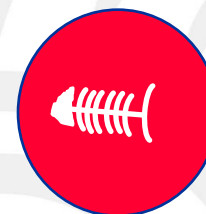
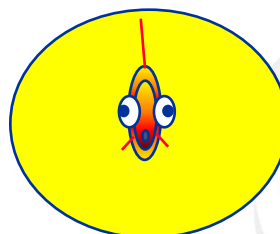
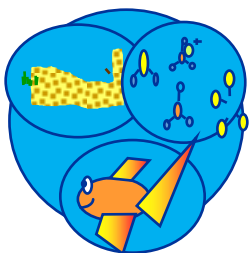
найгірший

Екологічний стан масиву поверхневих вод визначається за біологічними показниками з використанням гідроморфологічних, хімічних та фізико-хімічних показників і на основі екологічного нормативу якості води класифікується як "відмінний", "добрий", "задовільний", "поганий" або "дуже поганий".

відмінний 1	добрий 2	Задовільний 3	поганий 4	дуже поганий 5
------------------------------	---------------------------	--------------------------------	----------------------------	---------------------------------

Порядок розроблення плану управління річковим басейном

Мінприроди

визначає строк початку процесу розроблення проекту плану управління річковим басейном,

затверджує план-графік його розроблення не пізніше ніж за три роки до завершення строку виконання діючого плану управління річковим басейном.

Розроблення перших планів управління річковим басейном для кожного району річкового басейну здійснюється в період виконання

Загальнодержавної цільової програми розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 року, затвердженої Законом України від 24 травня 2012 р. № 4836-VI.

Орієнтовний обсяг фінансування становить **46478,46 млн гривень**, зокрема, за рахунок державного бюджету - 21029,03 млн, місцевого бюджету - 9294,23 млн, інших джерел, не заборонених законом, - 16155,2 млн, у тому числі **комплексний протипаводковий захист у басейні річки Тиси в Закарпатській області - 1835,2 млн;**

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Загальнодержавна цільова Програма розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 року
затвердженої Законом України від 24 травня 2012 р. № 4836-VI.

На першому етапі (2013-2016 роки) передбачалось:

- 1) визначити межі прибережних захисних смуг згідно з проектами землеустрою, насамперед на водних об'єктах, що є джерелами питного водопостачання;
- 2) здійснити першочергові заходи щодо:
 - відновлення і підтримання сприятливого гідрологічного режиму та екологічного стану малих річок;
 - будівництва і реконструкції групових водопроводів (очисних споруд, магістральних водоводів, розвідних мереж), запобігання виникненню аварійних ситуацій на них;
- **ліквідації наслідків шкідливої дії вод, захисту населених пунктів, виробничих об'єктів та сільськогосподарських угідь;**
- 3) забезпечити централізованим питним водопостачанням сільські населені пункти, що користуються привізною водою, та здійснити пошук джерел підземних вод для питного водопостачання;
- 4) відновити функціонування меліоративних систем, здійснити реконструкцію і модернізацію їх інженерної інфраструктури, поліпшити екологічний стан зрошуваних земель;
- 5) удосконалити:
 - прямий водооблік і технології розподілу води на водогосподарських системах;
 - моніторинг поверхневих вод та меліорованих земель, зокрема шляхом розвитку автоматизованих спостережних мереж;
- 6) розробити:
 - регіональні програми розвитку водного господарства;
 - програми реконструкції і модернізації магістральних каналів;
 - регіональні схеми комплексного протипаводкового захисту територій від шкідливої дії вод.

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Загальнодержавна цільова Програма розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 року

На другому етапі **(2017-2021 роки)** передбачається:

- **1) впровадити систему інтегрованого управління водними ресурсами за басейновим принципом шляхом розроблення та виконання планів управління басейнами річок,** застосування економічної моделі цільового фінансування заходів у басейнах річок, утворення басейнових рад річок, а також підвищення ролі існуючих та утворення нових басейнових управлінь водних ресурсів;
- 2) реалізувати водо- та енергозберігаючі технології, які забезпечують підвищення функціонування водогосподарсько-меліоративного комплексу;
- 3) удосконалити стандарти і нормативи щодо використання водних ресурсів та лімітів забору води і скидання забруднюючих речовин у водні об'єкти;
- **4) збудувати акумулювальні протипаводкові ємності у гірських та рівнинних частинах річок, польдери та протипаводкові водосховища для організації управління паводковим стоком;**
- 5) розробити та впровадити: аналітичні методи проведення оцінки і визначення ризику негативного впливу певних видів провадження господарської діяльності на водні ресурси;
- 6) створити автоматизовану інформаційно-вимірювальну систему спостережень та прогнозування шкідливої дії вод;
- **7) удосконалити систему державного управління водними ресурсами.**

Порядок розроблення плану управління річковим басейном

- Плани управління річковими басейнами **розробляються** Держводагентством разом з Держгеонадрами, центральними та місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, іншими заінтересованими сторонами з урахуванням рішень відповідних басейнових рад.
- Організаційні заходи щодо розроблення планів управління річковими басейнами та їх виконання здійснюються Мінприроди та Держводагентством.
- Мінприроди забезпечує проведення стратегічної екологічної оцінки проектів планів управління річковими басейнами відповідно до Протоколу про стратегічну екологічну оцінку до Конвенції про оцінку впливу на навколишнє середовище у транскордонному контексті, ратифікованого Законом України 1 липня 2015 р. № 562-VIII.
- **Громадське обговорення проекту плану управління** річковим басейном та звіту про стратегічну екологічну оцінку проводиться протягом **не менш як шість місяців з дня їх оприлюднення**.

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Порядок розроблення плану управління річковим басейном

Мінприроди **оприлюднює** на веб-сайті інформацію про:

- **початок розроблення проекту плану** управління річковим басейном та план-графік його розроблення **не пізніше ніж за три роки** до подання проекту плану управління річковим басейном до Кабінету Міністрів України для затвердження;
- **основні антропогенні впливи** на кількісний та якісний стан поверхневих і підземних вод, у тому числі точкових та дифузних джерел, **не пізніше ніж за два роки** до подання проекту плану управління річковим басейном до Кабінету Міністрів України для затвердження.

Проекти планів управління річковими басейнами розглядаються та **схвалюються відповідними басейновими радами** і розміщуються на веб-сайтах Мінприроди та Держводагентства.

Мінприроди подає **проект рішення щодо затвердження плану** управління річковим басейном до Кабінету Міністрів України **не пізніше ніж за три місяці до завершення строку** виконання діючого плану управління річковим басейном.

Перші плани управління річковими басейнами для кожного району річкового басейну подаються до Кабінету Міністрів України для затвердження

(!) не пізніше 1 серпня 2024 року.

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Порядок розроблення плану управління річковим басейном

Фінансування заходів щодо розроблення перших планів управління річковими басейнами для кожного району річкового басейну здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, що передбачено

Загальнодержавною цільовою програмою розвитку водного господарства та екологічного оздоровлення басейну річки Дніпро на період до 2021 року, затвердженою Законом України від 24 травня 2012 р. № 4836-VI, в межах видатків, передбачених Державним бюджетом України на відповідний рік, а також інших джерел, не заборонених законодавством.

Інформація, необхідна для підготовки планів управління річковими басейнами, **надається на запит Мінприроди та Держводагентства безоплатно.**

Фінансування заходів, передбачених у планах управління річковими басейнами, **здійснюється за рахунок коштів державного і місцевих бюджетів**, а також інших джерел, не заборонених законодавством. Фінансування зазначених заходів з державного бюджету здійснюється в межах видатків, передбачених Державним бюджетом України на відповідний рік.

Порядок розроблення плану управління річковим басейном

У разі виділення суббасейнів у межах району річкового басейну плани управління суббасейнами розроблюються за тією ж структурою.

Плани управління суббасейнів включаються до відповідного плану управління річковим басейном як окремі розділи.

План управління річковим басейном Дунаю (код 5.3.) буде складатися:

- 1. Плану управління суббасейну Тиси (код М5.3.1)**
2. Плану управління суббасену Прута (код М5.3.2)
3. Плану управління суббасену Сірету (код М5.3.3)
4. Плану управління суббасену Нижнього Дунаю (код М5.3.4)

СТРУКТУРА плану управління річковим басейном

1. Загальна характеристика поверхневих та підземних вод району річкового басейну:

1) опис річкового басейну:

- гідрографічне та водогосподарське районування, клімат, рельєф, геологія, гідрогеологія, ґрунти, рослинність, тваринний світ, гідрологічний режим, специфіка річкового басейну;
- типологія масивів поверхневих вод;
- референційні умови;

2) визначення масивів:

- поверхневих вод;
- підземних вод.

2. Основні антропогенні впливи на кількісний та якісний стан поверхневих і підземних вод, у тому числі точкових та дифузних джерел:

1) поверхневі води:

- забруднення органічними речовинами:
 - - дифузні джерела;
 - - точкові джерела;
- забруднення біогенними речовинами:
 - - дифузні джерела;
 - - точкові джерела;
- забруднення небезпечними речовинами:
 - - дифузні джерела;
 - - точкові джерела;
- аварійне забруднення та вплив забруднених територій (полігонів, майданчиків, зон тощо);

гідроморфологічні зміни:

- - порушення вільної течії річок;
- - порушення гідравлічного зв'язку русла річки та прилеглої частини заплави;
- - гідрологічні зміни;
- - модифікація морфології річок;

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

2. Основні антропогенні впливи на кількісний та якісний стан поверхневих і підземних вод, у тому числі точкових та дифузних джерел:

2) підземні води:

- забруднення;
- об'єми/запаси;
- інші істотні антропогенні впливи.

3. Зони (території), які підлягають охороні, та їх картування:

- 1) об'єкти Смарагдової мережі;
- 2) зони санітарної охорони;
- 3) зони охорони цінних видів водних біоресурсів;
- 4) масиви поверхневих/підземних вод, які використовуються для рекреаційних, лікувальних, курортних та оздоровчих цілей,
а також води, призначені для купання;
- 5) зони, вразливі до (накопичення) нітратів.

4. Картування системи моніторингу, результатів програм моніторингу, що виконуються для поверхневих вод (екологічний і хімічний), підземних вод (хімічний і кількісний), зон (територій), які підлягають охороні:

1) поверхневі води:

- система моніторингу;
- гідроморфологічна оцінка/стан;
- оцінка хімічного стану;
- оцінка екологічного стану;
- оцінка екологічного потенціалу;

2) підземні води:

- система моніторингу;
- оцінка хімічного стану/оцінка ризику;
- оцінка за об'ємами/запасами підземних вод.

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

5. Перелік екологічних цілей для поверхневих вод, підземних вод і зон (територій), які підлягають охороні, та строки їх досягнення (у разі потреби обґрунтування встановлення менш жорстких цілей та/або перенесення строків їх досягнення).

6. Економічний аналіз водокористування:

1) економічний розвиток території басейну;

2) характеристика сучасного водокористування:

- комунальне водокористування;
- промислове водокористування;
- водокористування у сільському господарстві;
- водокористування на транспорті;
- інші види водокористування;

3) прогноз потреб у воді основних галузей економіки;

4) інструменти економічного контролю:

- окупність використання водних ресурсів;
- тарифи на воду.

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

7. Огляд виконання програм або заходів, включаючи шляхи досягнення визначених цілей.

8. Повний перелік програм (планів) для району річкового басейну чи суббасейну, їх зміст та проблеми, які передбачено розв'язати:

1) поверхневі води:

- заходи, спрямовані на зменшення забруднення **органічними речовинами** (дифузні та точкові джерела);
- заходи, спрямовані на зменшення забруднення **біогенними речовинами** (дифузні та точкові джерела);
- заходи, спрямовані на зменшення забруднення **небезпечними речовинами** (дифузні та точкові джерела);
- заходи, спрямовані на **покращення/відновлення гідрологічного режиму та морфологічних показників** у разі порушення вільної течії річок, гідравлічного зв'язку між руслами річок та їх заплавами, гідрологічних змінах, модифікації морфології річок;
- заплановані інфраструктурні проекти та заходи, спрямовані на **зменшення їх впливу на стан поверхневих вод**;

2) підземні води:

- заходи, спрямовані на зменшення **забруднення** (дифузні та точкові джерела);
- заходи, спрямовані на **запобігання виснаженню** підземних вод;
- заплановані інфраструктурні проекти та заходи, спрямовані на **зменшення їх впливу на стан підземних вод**;
- 3) інші заходи.

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

9. Звіт про інформування громадськості та громадське обговорення проекту плану управління річковим басейном.
10. Перелік компетентних органів державної влади, відповідальних за виконання плану управління річковим басейном.
11. Порядок отримання інформації, у тому числі первинної, про стан поверхневих і підземних вод.

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

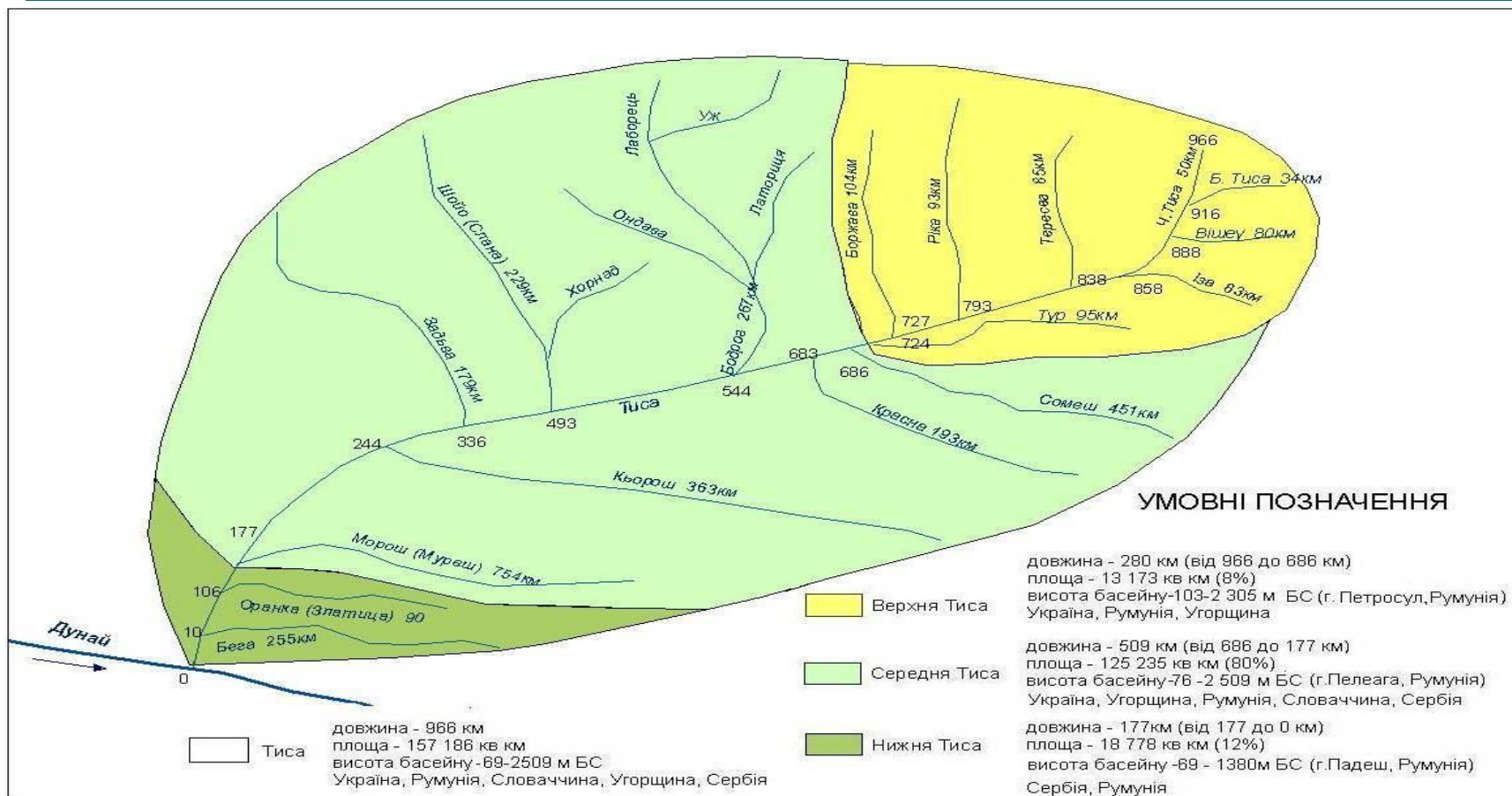
Національний план управління річковим басейном Тиси (НПУРБТ) є більш детальний ніж ті, які були розроблені раніше для басейнів Тиси та Дунаю, і охоплює поверхневі та підземні води, а саме:

- **річки з площею водозбору більше 500 км²** (крім р. Коропець, але включено рр. Убля та Улічка з огляду на їх транскордонний характер);
- **підземні водні тіла з площею понад 500 км²**

**Національний план
управління басейном
р. Тиса**

варіант 2

червень 2012

Природною специфікою басейну Тиси є те, що його українська частина розташована у **верхів'ях басейну** і саме тут, в основному, **формується хімічний склад води та більша частина стоку Тиси.**

Ідентифікація поверхневих та підземних водних масивів

Ідентифіковано **34** масиви поверхневих вод та **8** масивів підземних вод.

9. Уж				
26	UA_UZ_01	витік	гирло р. Лубня	мала річка на низькогір'ї у карбонатних породах
27	UA_UZ_02	гирло р. Лубня	гирло р. Тур'я	середня річка на низькогір'ї у карбонатних породах
28	UA_UZ_03	гирло р. Тур'я	гирло р. Кам'яниця	велика річка на передгір'ї у карбонатних породах
29	UA_UZ_04	гирло р. Кам'яниця	кордон UA/SK (Сторожниця)	велика річка на низовині у карбонатних породах
10. Улічка				
30	UA_UL_01	кордон SK-UA	гирло	середня річка на низькогір'ї у карбонатних породах
11. Убля				
31	UA_UB_01	кордон SK-UA	гирло	середня річка на низькогір'ї у кремнієвих породах

Масив ("water body" "водне тіло") фактично є головною **«управлінською одиницею»** Плану. Кожний масив повинен бути оцінений і в залежності від оцінки до нього мають бути застосовані заходи для його **збереження, підтримки або відтворення**. Ці заходи повинні бути реалізовані саме для конкретного масиву, а не для річкового басейну, річки взагалі.

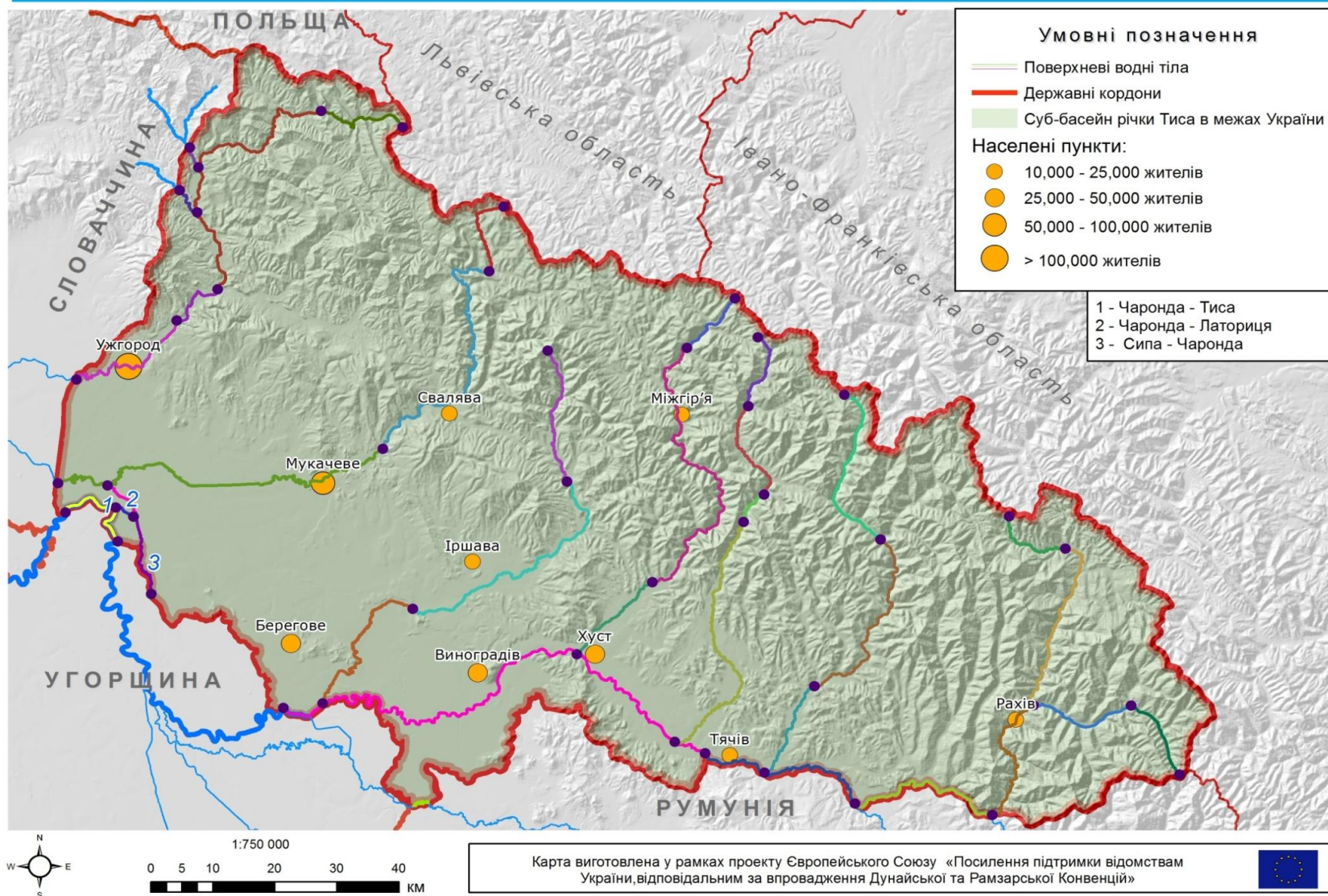
Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Суб-басейн річки Тиса: Поверхневі водні тіла

Карта №3

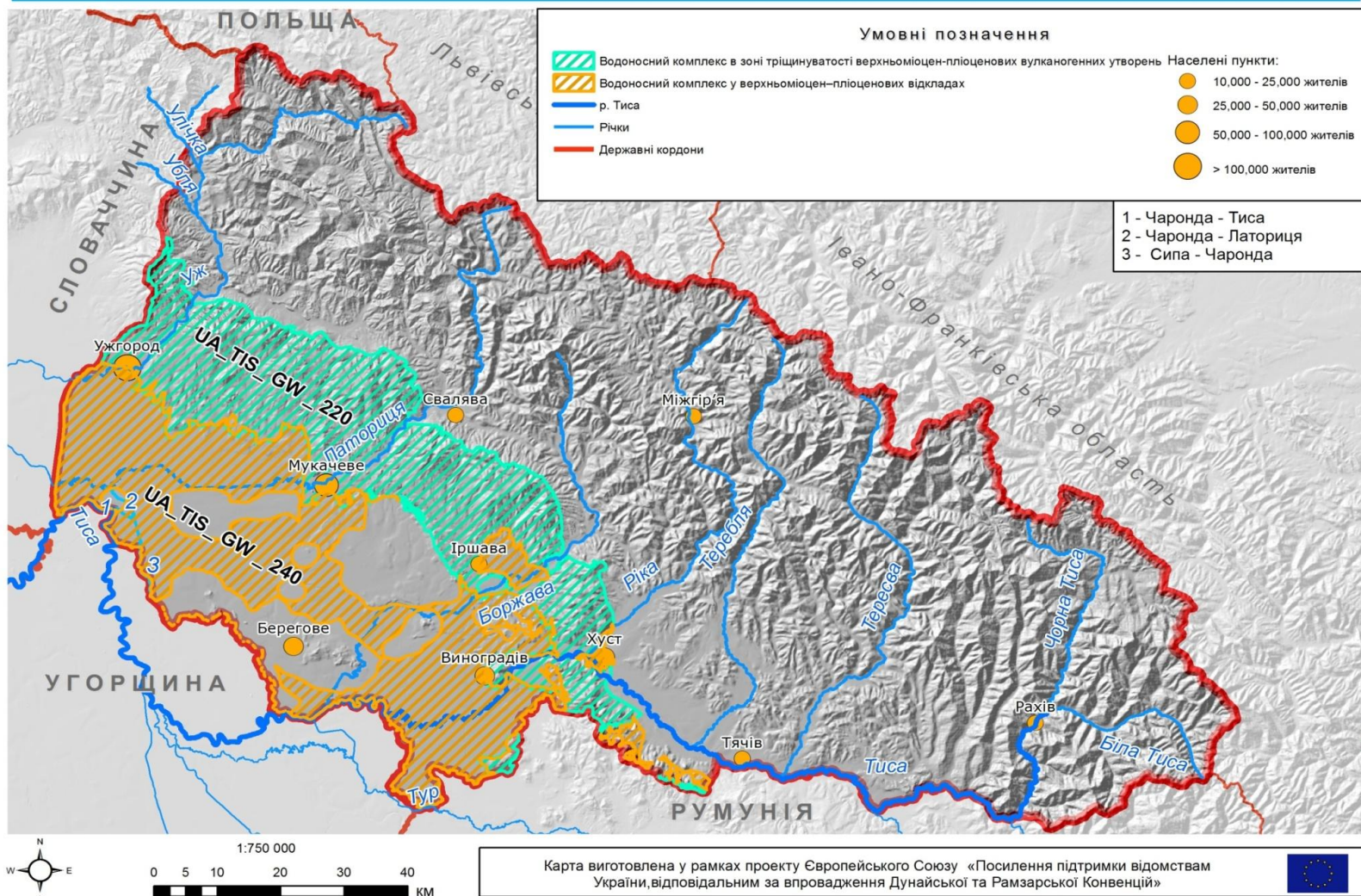
Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Суб-басейн річки Тиса: Підземні водні тіла в межах річкового басейну

Карта №4б

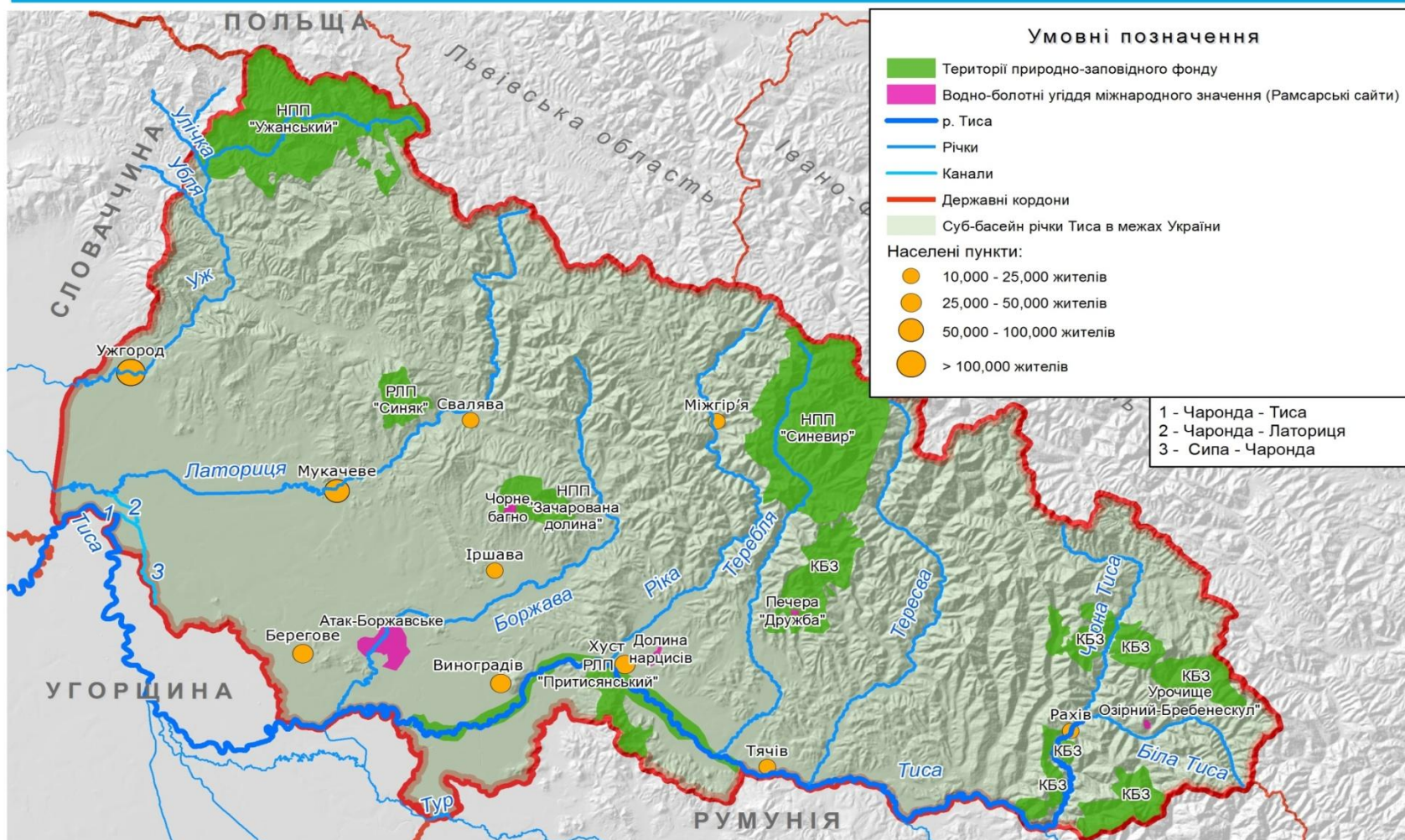
Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Суб-басейн річки Тиса: Об'єкти природно-заповідного фонду

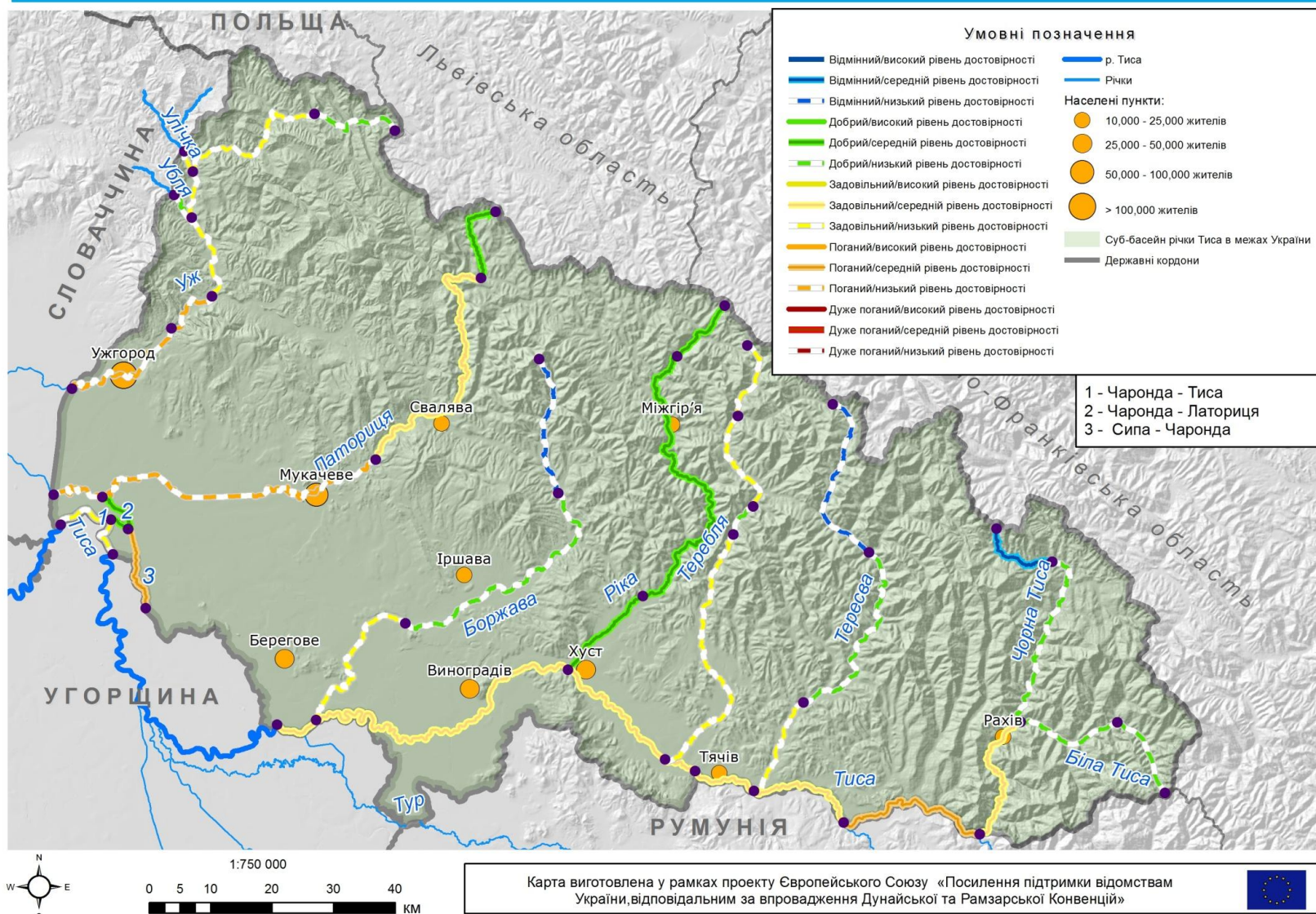
Карта №7

1:750 000
0 5 10 20 30 40
KM

Карта виготовлена у рамках проекту Європейського Союзу «Посилення підтримки відомствам України, відповідальним за впровадження Дунайської та Рамсарської Конвенцій»

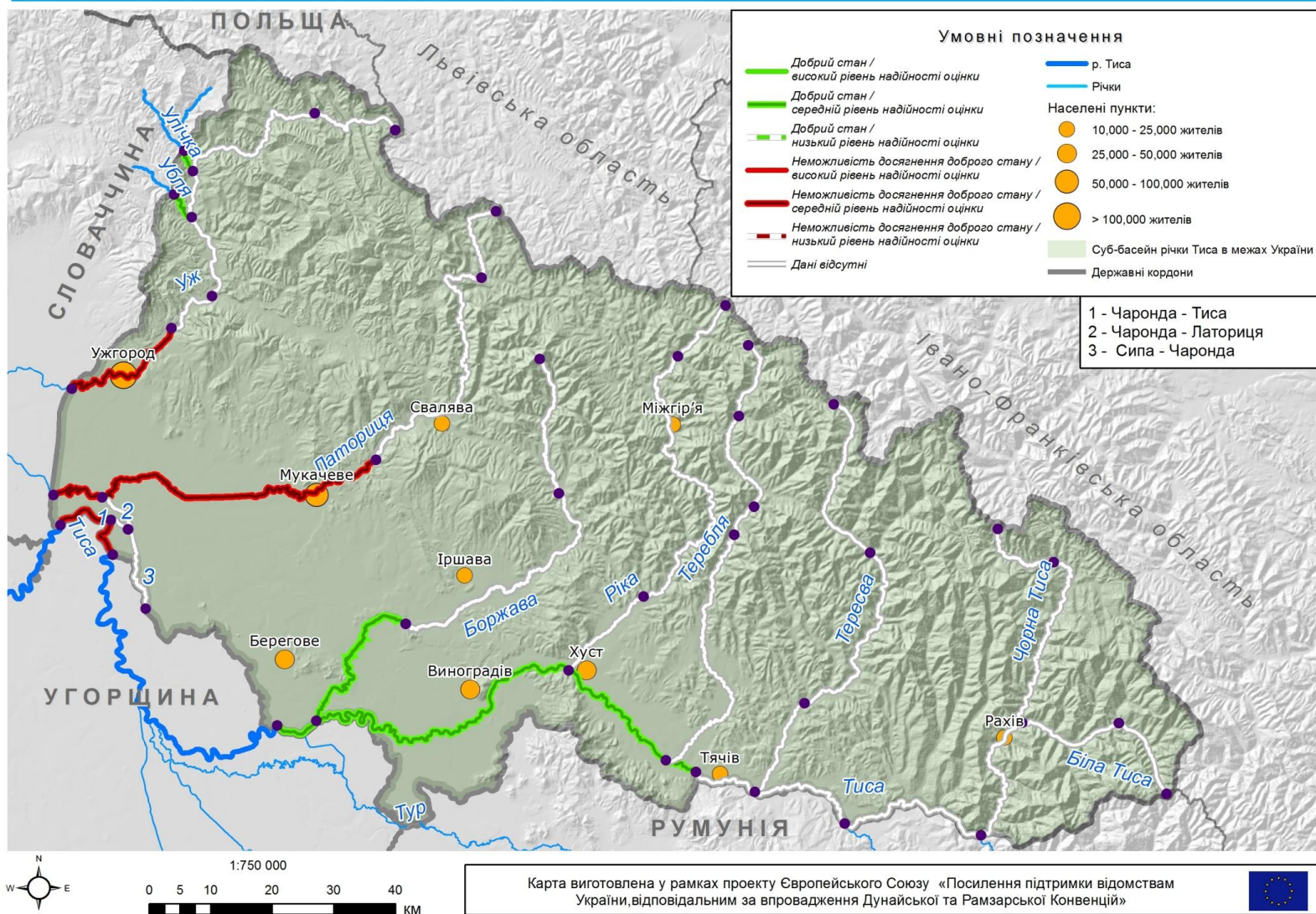

Суб-басейн річки Тиса: Хімічний статус поверхневих водних тіл

Карта №13

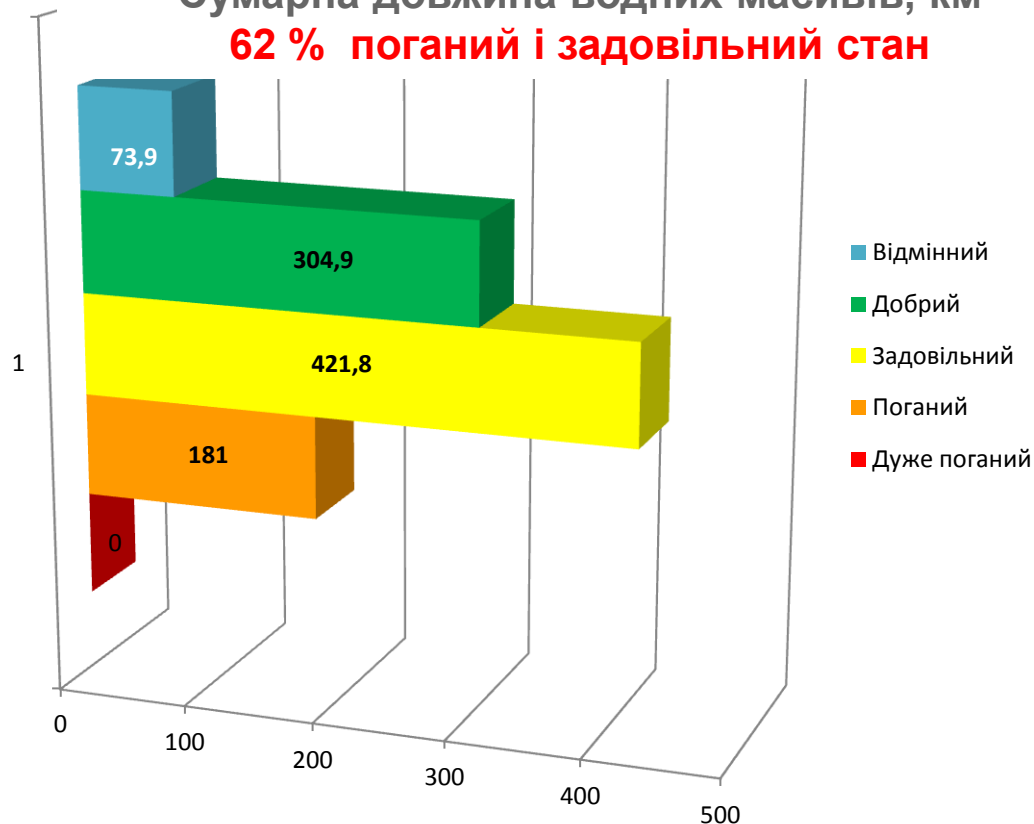

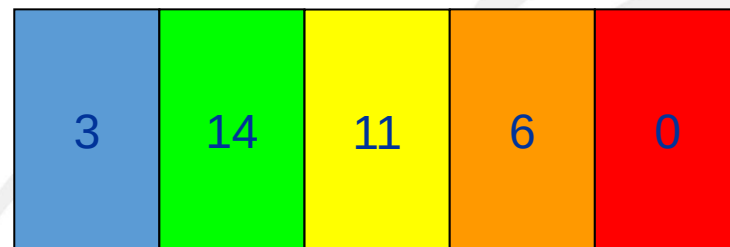
Екологічний стан масивів поверхневих вод басейну р. Тиса

Сумарна довжина водних масивів, км

62 % поганий і задовільний стан

**17 масивів
поверхневих вод
відмінний і добрий
стан**

**17 масивів
поверхневих вод
задовільний і поганий
стан**

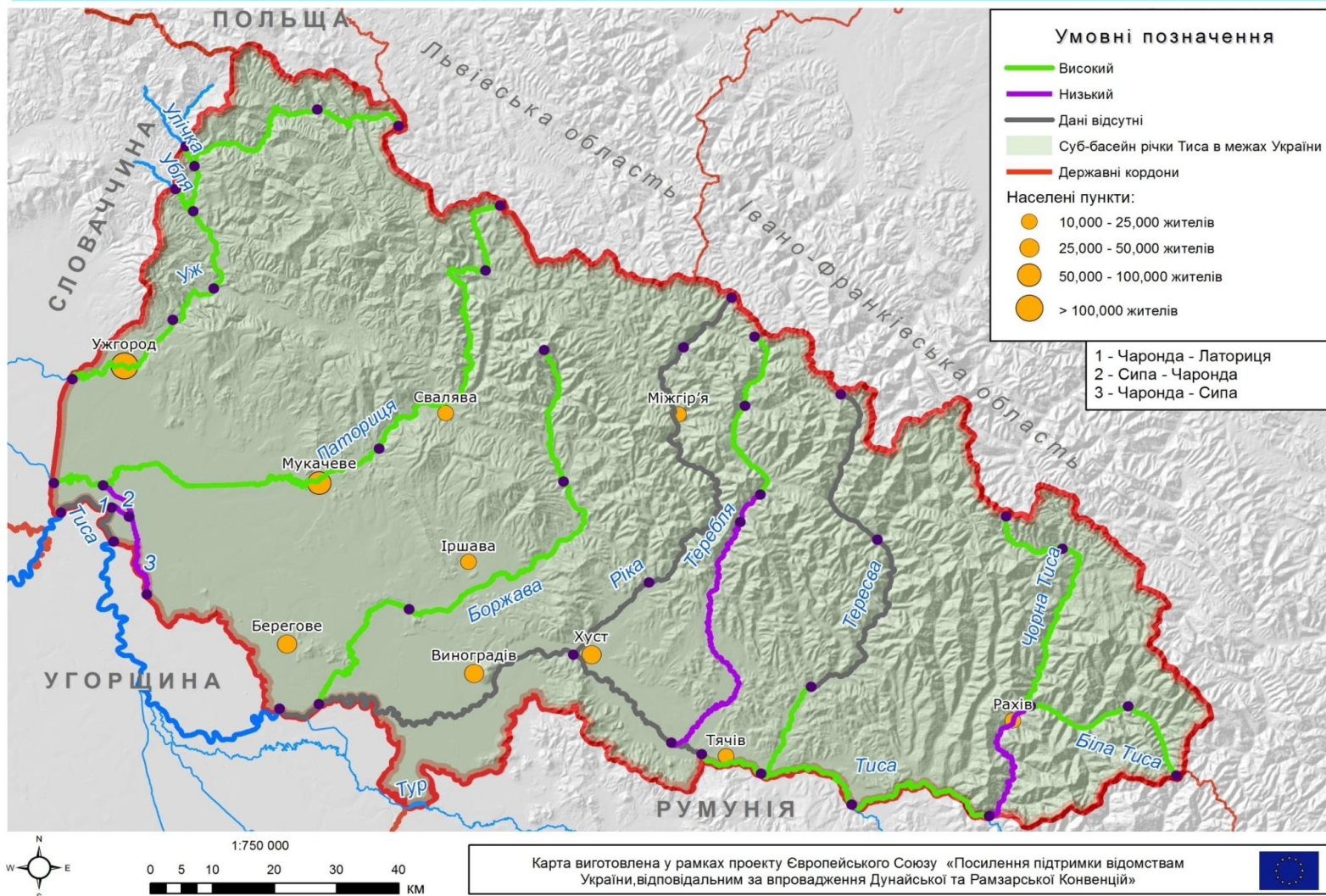
Хімічний стан масивів поверхневих вод басейну р. Тиса

Суб-басейн річки Тиса: Гідроморфологічний статус поверхневих водних тіл

Карта №14

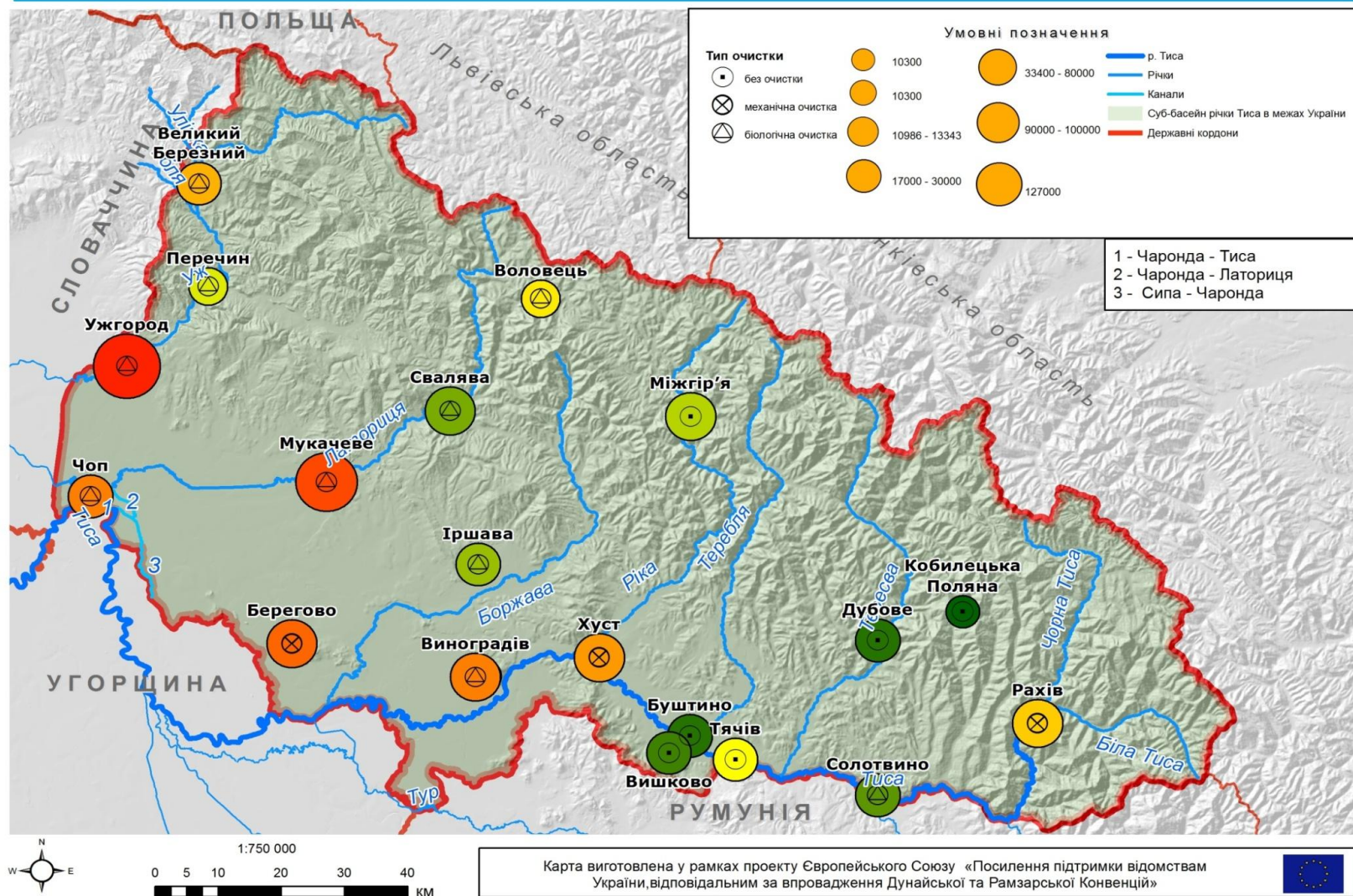

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Суб-басейн річки Тиса: Забруднення сполуками азоту з точкових та дифузних джерел станом на 2005/2006 рр. Карта №17

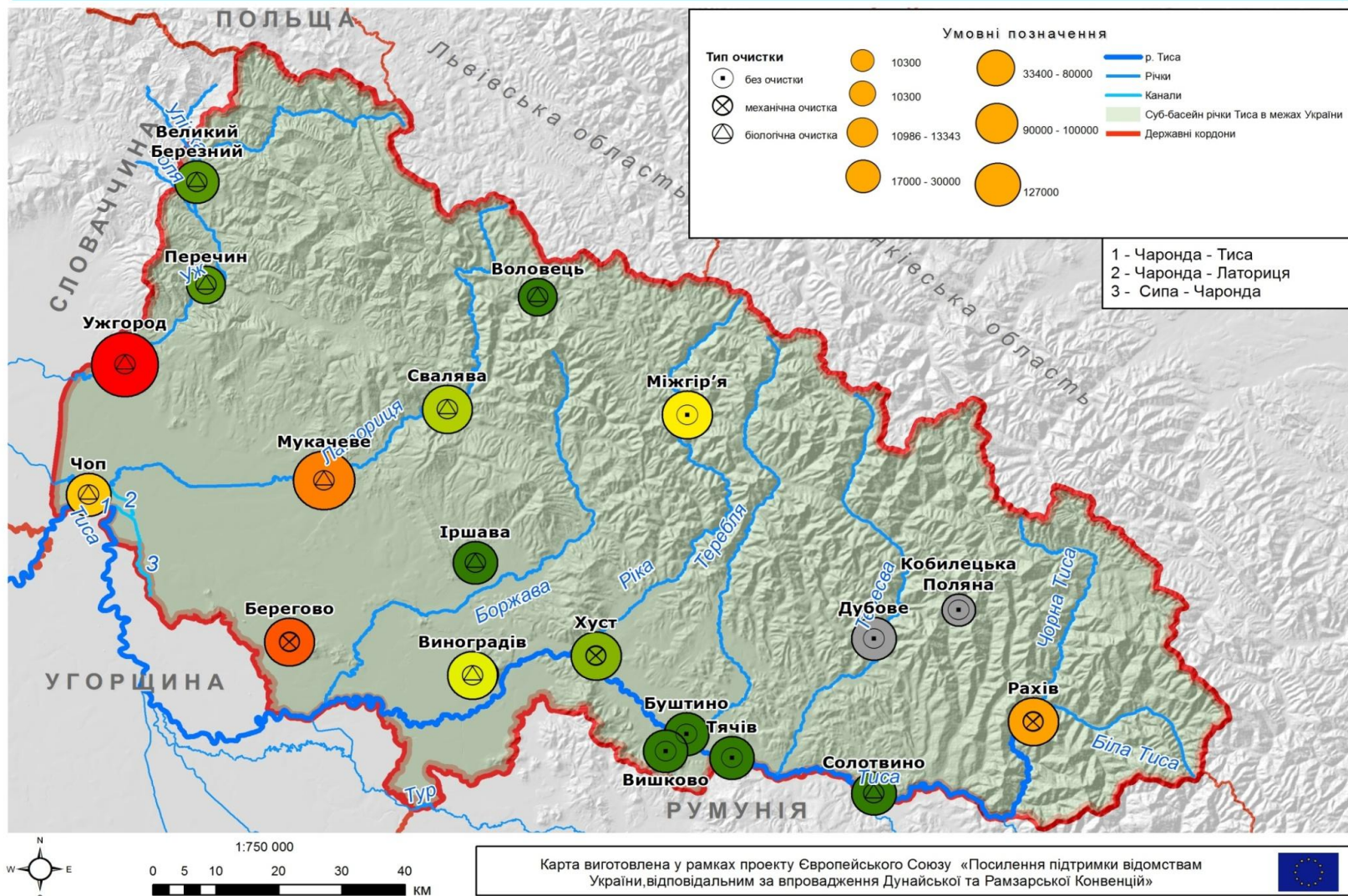

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Суб-басейн річки Тиса: Забруднення сполуками фосфору з точкових та дифузних джерел станом на 2005/2006 рр Картa №18

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Головні водогосподарські проблеми

1. Забруднення органічними речовинами
2. Забруднення поживними речовинами
3. Забруднення небезпечними речовинами
4. Гідроморфологічні зміни
5. Кількісні аспекти водних ресурсів
(паводки, внутрішні води, посухи)
6. Інвазійні види живих організмів та
засмічення русел та заплави річок.

*Останні 2 проблеми – це специфіка
української частини басейну Тиси*

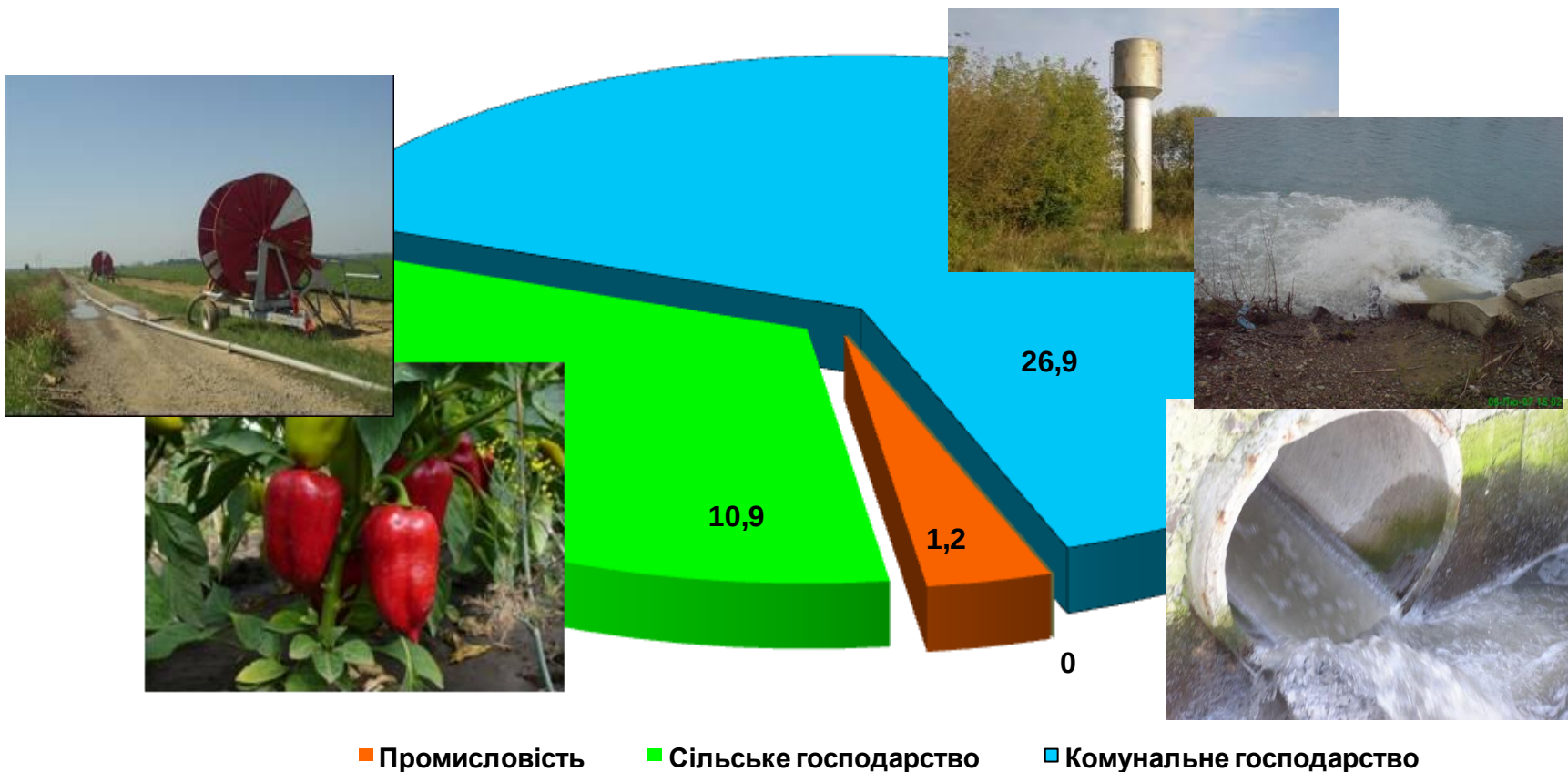

Державне агентство водних ресурсів України

Басейнове управління водних ресурсів річки Тиса

Використання води в басейні р. Тиси

Специфіка басейну Тиси:

Комунальне господарство - 65 %, сільське господарство – 32%.

